

Ailligenis, 19. VIII 1946.

PEM 13094-1
PR 10

Kallis töber!

Olen suolameest läänelinn verpa ja
võigi kaasatunud vate hoolitusest end!
Kalgus said ma si kavas verpa,
kui oleid addresseeritud Borghorsti
ja ebadetund juba mui ümbris, alles
muid vähese. Pölkus selleks respekt
ja osalt, ja perumelt, ja sellise, et
olen valgepeal oma asuvatka münd-
kuid. Nimekt Borghorst — rahane-
und vangistla laager — rüpuines
räärtsed, kus siinma-sidurand aspa-
dusid näis ollesat pälgu ratem kui
realt eemale visumata. Muidugi oleb
see piinem lugu ja ^{vääne} kaas väälike
küllaldaselt selviannustada väheli-
seis ürpaandades. Poiste harsude
võimaluste uorulolamiseksi tundide
piinides kaasa astlata, eeldas osdam,

Kuid kaspiks ei saanud sellast uõigust
siiski seda, mis olunes kannab. Nii
segi ei saanud ametlikeku luba
teile, kes hoiatid uurma puka olemas-
olevastest voldidest solas; õppima
ja uokapealne alukord seal oli ka
tõna voolutuks elule üldomaaselt
sõne ja vast mõheti roheneigi mäda.
Tänu paljud poistid said siiski
töisse ja tegernose ja mõned ka
voldidest — nälkü algatuskuna.

Juba mai algusest saadine
võibn Lõuna-Saksas, s.o. U.S.A. piiri,
küs rääkesenes esitlase Sp.-laag-
ris Donau ääres. Siin on laagripuhu-
tagaks Al. Lempäär, ueda tunnen
handoonikristeensuis teenmire käe-
vilt ja es kutsus sünd. "Tagahoori"-
laagrisi nimetakasse seda vana
kasarundi, kes osamine, põleme ka
sün voolutute suhtepõrastilist
muurest ja valbel seenda püümine
ridagi teha ka varju nimel voi ka
"varju hänimiseks".

Ma olen selle eesti suuramet tämälik
saredefud ürpaanduse eest, mis üllat-
veel ei ole põndund pärade. Kuid
kümedist lehakati, et armu on eba-
kuid mu nimele ühes paad. Olen voodel,
et see on soovit. Paluska oida pängi
saata. Muidole, siin U.S.A. tseemus,
on Rootsis luumud ürpaanava veepi-
napimult mui veel eðparangis olla.
Seepärast muius maipaks pe -
ale veelvord tämaatud. Eta armel
ei tea, muidas ean nelle eest
Kööki ülulusti ja saera taanda?

Tõokarad tekkivad alati voodlaste
on kaevliund pe ma loodam, et
herd ütch röi terel pulul saab
kesantada ja Borphoristi poiste
kuuldes, mille armu öeti mifgi
pangu ~~üiteallassi~~ ega poiste endi
pole pängi pääuld. Siin, Geisberg-
lis, on Koobule asj üldiselt aga
suhelrels (otse) paremas alusomas,
ja leedlus siin üllaldaaselt öpetapaid
ja eriteadlasti. K.o. mu lõpus tõju-
rad seal uogni öpetapatepäenad.

Kuid ühe suunema probleemina või pal
nimeta lauseks mõsa õpiidute ja uognan-
duse pindust. Ja voodustute, armu-
alustena" pole ka olenevate varasute
voitmine lõuselt kuiži soodus.

Mõ punctus sõliliku vanutasse
süs olen võigeja mihimaa loomade
rapoduste pure tööteh' torme tulund,
sest ne siin antavise raheto-vahel
ühtleb. Se pärast, ole tänavatid hea
kaasabi tahte! Kuid ma arvan,
et õra hõre selle pärast lüg palju
mrena. Ka mõigne alund perimantased
kärgatundid olen juba aium nalla.

Võõrge rohilemm parnab armult voodu-
tore tunne ja leadmatus uõzi
lähemate omaste suhtes. Nga ma
pole siiski veel kaotanud lootsusi.

Veelvord, sidamiksem tam võõrge
he a tahte ja mrena on! Tervika, palun,
ühendat tukkavat, mida voldib.

Võib-olla mõiste seal rohilemm undisest
voodumalt? Olem mõist väga luuhtatud.

Suru mäff, sõpruse

Karl Laane.